

בס"ד

דבר קריאה לפרשה

פח ההתמדה - פינחס

מהו הפסוק הכי חשוב וכולל בתורה?
חכמינו התלבטו ולבסוף הגיעו לבחירה:
אחד אמר שפסוק "שמע ישראל" הוא העקרי,

"ואהבת לרעך כמוך" מיד קרא השני.
והשלישי הפתיעה בבחירה לא רגילה,

"את הכבש האחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים"
זו המצוה הכי גדולה.

ומה לבסוף הכריעו חכמים להלכה?
הכי חשוב זה להתמיד בכל דבר בשמחה.
הפסוק השלישי מלמד אותנו את פח ההתמדה,
ערב ובקר בכל יום תמיד באותה המדה.
קרפן התמיד מלמד אותנו פלל מאוד חשוב,
לעזרר בעצמי פח רצון חזק שוב ושוב.
בחשך הגלות אלהם בכל פוחי בהתמדה,
וכך נזכה בקרוב להקריב בבית המקדש

קרפן תודה.

איך קראתי?

אתר ישיבה
אזור-מרכז הרב תחומי דוארנות הידי
אזור-מרכז הרב תחומי דוארנות הידי
דלפקים נוספים במרכז שולנו || yeshiva@yeshiva.org.il
דלפקים נוספים במרכז שולנו || yeshiva@yeshiva.org.il
דלפקים נוספים במרכז שולנו || yeshiva@yeshiva.org.il

דבר קריאה לפרשה

אף פעם לא מאחר – פנחס

בפרשת פנחס מתגלה לנו דבר נהדר,

בני קרח לא מתו, גם אם זה נשמע מוזר.

הרי בני קרח השתתפו בכל הכח והעצמה,

במחלקת על משה רבנו, ראש בני האמה.

אז איך נצלו הם מן הגזרה הנוראה?

בכך שזכו להנצל, למדו אותנו הוראה!

המדרש מגלה את סבת ההצלה:

הרהור תשובה אחד, הביא להם ישועה וגאולה.

בשניה האחרונה, התחרטו על מעשיהם הרעים,

פתח קטן של תשובה, מעורר מיד את מדת הרחמים.

כך צריך לזכור בכל זמן ובכל עת כל אחד,

גם כשהמצב קשה לעולם אתה לא לבד.

ה' שומר עליה ומחכה שתשוב אליו באהבה,

אין יאוש כשזוכרים את כח התשובה.

להבין את הטעות זה עושה אותי מאשר,

כי אין דבר יקר מלחזור לדרכי הישר.

איך קראתי?

דבר קריאה לפרשה

אף פעם לא מאחר – פנחס

בפרשת פנחס מתגלה לנו דבר נהדר,

בני קרח לא מתו, גם אם זה נשמע מוזר.

הרי בני קרח השתתפו בכל הכח והעצמה,

במחלקת על משה רבנו, ראש בני האמה.

אז איך נצלו הם מן הגזרה הנוראה?

בכך שזכו להנצל, למדו אותנו הוראה!

המדרש מגלה את סבת ההצלה:

הרהור תשובה אחד, הביא להם ישועה וגאולה.

בשניה האחרונה, התחרטו על מעשיהם הרעים,

פתח קטן של תשובה, מעורר מיד את מדת הרחמים.

כך צריך לזכור בכל זמן ובכל עת כל אחד,

גם כשהמצב קשה לעולם אתה לא לבד.

ה' שומר עליה ומחכה שתשוב אליו באהבה,

אין יאוש כשזוכרים את כח התשובה.

להבין את הטעות זה עושה אותי מאשר,

כי אין דבר יקר מלחזור לדרכי הישר.

איך קראתי?

דבר קריאה לפרשה

כְּשֶׁמְבַקְשִׁים בְּקִשָּׁה בְּקִדְשָׁה – פְּנִיחָס

**בנות צלפחד הן חמש אחיות מיוחדות וצדיקות,
שפנו למשה בבקשה לדבר שהן מאוד רוצות:
לאביהן לא היו בנים כלל במותו,
רק חמש בנות שמאוד אהבו אותו.**

**למה נגרע? גם אנו רוצות נחלה בארץ ישראל,
משה מקשיב לבקשתן ואת הקב"ה שואל.
ותשובת ה' לבקשת בנות צלפחד הצדיקות:
"כן בנות צלפחד דברת".**

**את ארץ הקדש הן מאוד אוהבות,
גם בזמן המרגלים רצו הנשים לארץ ישראל לעלות.
מגיע להן לזכות בנחלה בארץ האבות,
בקשתן מעידה שלארץ ישראל הן מיחלות.**

**מהן למדנו כלל והוראה לכל הדורות,
ה' שמח כשאנו מחבבים את המצוות,
וגם כשנבקש דבר בקדשה מכל הלב,
ה' ימלא משאלות לבנו לטובה, כי אותנו הוא אוהב.**

איך קראתי?

דַּרְ קַרְיָאָה לַפְּרָשָׁה

לְהַסְתַּכֵּל בְּעֵין טוֹבָה – פְּנַחַס

מִשָּׁה מִבֶּקֶשׁ מֵה' שֶׁבָּנִיו יִמְשִׁיכוּ אֶת מְנַהֲיגוֹתוֹ,
אָף ה' מוֹדִיעַ לְמִשָּׁה שֶׁבָּחַר בִּיהוֹשֻׁעַ תַּלְמִידוֹ.
"נַעַר לֹא יִמִּישׁ מֵתוֹף הָאֵהָל" הַתּוֹרָה כָּף כְּתָבָה,
מִשָּׁה הַצַּדִּיק מְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי ה' בְּהִכְנָעָה וְעֲנָוָה.

ה' מִבֶּקֶשׁ מִמִּשָּׁה לְסַמֵּךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַמְנַהִיג הַבָּא,
שְׁתֵּי יָדַיִם בְּמִקּוֹם אַחַת, מִשָּׁה מֵנִיחַ בְּאַהֲבָה.
כְּדִי לָתֵת כּוֹחוֹת לִיהוֹשֻׁעַ תַּלְמִידוֹ הָאֵהוֹב,
מִשָּׁה מְבָרְכוֹ כְּפָלַיִם שׁוֹב וְשׁוֹב.

מִשָּׁה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ מֵהי "עֵין טוֹבָה":
לְשִׂמְחָה בְּהַצְלַחַת הַזּוּלָּת וּלְהַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חֶבֶד.

גַּם אִם נִדְמָה שֶׁהַהַצְלָחָה שָׁלוֹ מְגִיעָה עַל חֲשֻׁבוֹנֵי,
צָרִיף לְקַבֵּל שְׁהַעוֹלָם לֹא מְתַנְהֵל עַל פִּי רְצוֹנֵי.
עָלִינוּ לְהֶאֱמִין בְּגִדְלַת ה' שֶׁמִּדִּיק תָּמִיד בְּמַעֲשָׂיו,
וּמְשַׁגֵּיחַ בְּהַשְׁגָּחַה פְּרָטִית עַל כָּל בְּרוּאָיו.
עַל הַזּוּלָּת לְהַסְתַּכֵּל בְּעֵין טוֹבָה וּלְעוֹלָם לֹא לְקַנָּא,
כָּף נִזְכָּה לְקָרֵב אֶת הַגָּאֻלָּה וּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ יִבְנֶה.

אִיךְ קִרְאתִי?

דִּיר קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

סְפֹר הַפְּרָשָׁה בְּקֶצֶרָה – פְּנִיחָס

ה' מִשְׁבַּח אֶת מַעֲשָׂהוֹ שֶׁל פְּנִיחָס (מִהַפְּרָשָׁה הַקּוֹדֶמֶת),
וּמְבַטֵּיחַ לְזָרְעוֹ כְּהַנִּת עוֹלָם.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹרְכִים מִפְּקֹד לְשִׁבְטִים בְּעֶרְבוֹת מוֹאָב.

בָּנוֹת צִלְפָּחַד בָּאוֹת אֶל מֹשֶׁה בְּטַעֲנָה שְׁלֹאֲבִיהֶן אֵין בָּנִים,
וְלִכֵּן לֹא יִהְיֶה מִמֶּשִׁיב לְמִשְׁפַּחְתּוֹ וּלְנַחֲלָתוֹ.

הֵן רוֹצוֹת, לְמָרוֹת שְׂזוֹ זְכוּת שֶׁל הַבָּנִים בַּמִּשְׁפָּחָה,
לָרֶשֶׁת אֶת הַנַּחֲלָה.

ה' מִקְנִיב לְבִקְשָׁתוֹ, וּמוֹרָה עַל כֹּף בְּחֹק:
מִי שְׂאִין לוֹ בָּנִים, הַבֵּת יוֹרֶשֶׁת אֶת הַנַּחֲלָה.

ה' מִזְכִּיר לְמֹשֶׁה שֶׁלֹּא יוּכַל לְהַכְנִיס לְאָרֶץ,
וְאוֹמֵר לוֹ לְעֵלוֹת עַל הָהָר לְרְאוֹת אוֹתָהּ מֵרְחוֹק.

מֹשֶׁה דוֹאֵג לְעֵתִידָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל:

מִי יִמְשִׁיב לְהַנְהִיג אֶת הָעָם?

ה' מְכַרִּיז עַל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן לְמַמְשִׁיכוֹ,

וּמֹשֶׁה מִמְּנָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ לְהִיּוֹת מִמֶּשִׁיב דִּרְכוֹ.

בְּהַמְשִׁיב הַפְּרָשָׁה – פְּרוּט שֶׁל הַקְּרִבָּנוֹת, שְׂיֵשׁ לְהַקְרִיב

בְּכָל יוֹם וּבְמוֹעֲדֵי הַשָּׁנָה.

אֵיךְ קְרִיאָתִי?

בס"ד

דָּר קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ - פִּינְחָס

מֹשֶׁה דוֹאֵג לְעַם יִשְׂרָאֵל לְפָנָי מוֹתוֹ,
וְלֵה' אֹמֵר וּמַסְבִּיר בְּקִשְׁתּוֹ:

"אִישׁ שִׁיחָא סוּבַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי דַעְתּוֹ".

וְה' הִקְשִׁיב בְּרָצוֹן לְמָה שֶׁמֹּשֶׁה הִתְפַּלֵּל,
וְשָׁלַח "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ", שִׁינְהִיג אֶת עַם יִשְׂרָאֵל.

בִּיהוֹשֻׁעַ בָּחַר לְהִיּוֹת לְיִשְׂרָאֵל כְּרוּעָה נְאֻמָּן,
לְדָאֵג לְבָנֵי עַמּוֹ, כְּאֵב אוֹהֵב מְסוּר וְרַחֲמָן.

כִּי פָנִיָּהֶם לֹא דוֹמִים וְדַעוֹתֵיהֶן אֵינָן שְׁוֹת,
אֵךְ נִקְדָּת אַמֶּת לְכֹלָם וְאֵת זֹאת חָשׁוּב לְרֹאוֹת.

גַּם אֲנִי רוֹצֵה מִתְפַּלֵּל וּמְאוּד מִיַּחַל,
לְאַהֵב כָּל יְהוּדֵי בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

לְרֹאוֹת אֵיךְ לְמֵרוֹת כָּל הַשּׁוֹנֵי וְהַגְּוֹנִים,
כָּל אֶחָד אָהוּב וְנִבְרָא בְּצֶלֶם אֱלֹהִים.

מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת אָבִא, בְּהִכְרַח אוֹהֵב אֶת יְלָדָיו,
וּכְשֵׁהֶם מְאַחְדִים בְּאַחִים, מִיֵּד יֵרַחֵם הָאֵב עַל בְּנָיו.

איך קראתי?

